

Manipuliacija, dėmesio sutelkimas ir Jėzus. 1 dalis

John Fenn, 2014 m. spalio mėn. 17 d., www.SupernaturalHouseChurch.org

Sveiki visi,

Krisas turi motorizuotą neįgaliojo vežimėlį, su kuriuo jis važinėja gyvenvietėje sveikindamas kaimynus, šunis ir komentodamas viską, ką mato.

To pasekoje, jis važinėja žvyruotais gyvenvietės takeliais zigzagais, priklausomai nuo to, kur tuo metu nukreiptas jo dėmesys: voverė tauškia nuo medžio kamieno, ir štai jis jau keičia kryptį link jos. „Labas išdykėle vovere, ką tu čia darai?“ – klausia jis kikendamas pats sau. Tuomet, pastebėjęs Krisą suloja „Šešėlis“, mūsų kaimyno milžiniškas juodas šnauceris, ir Krisas jau vairuoja link jo atsakydamas jam: „Labas, Šešėli, aš atvažiuoju, aš atvažiuoju“. Ir taip mes kreivaliojame tokiu maršrutu tolyn keliu per gyvenvietę – jis važiuoja, aš einu! Atstumas nuo mūsų namų iki pašto dėžučių gyvenvietės pakraštyje yra 1,4 mylios (400 metrų). Pašto dėžutės yra mūsų apsisukimo taškas, reiškiantis, kad mes apsisukame ir vėl kartojame viską iš naujo dažnai po 1-1½ val. vieno pasivaikščiojimo metu, pirmyn ir atgal, pirmyn ir atgal.

Kai Barbara ir aš kalbėjomės apie paskutinę madingą knygą, kuri patraukė krikščionių dėmesį – „The Mystery of the Shemitah“ - „Shemitah paslaptis“ (ji man patiko), aš uždaviau šį klausimą: „Įdomu, kiek krikščionių suvokia, kad jais manipuliuojama?“

Ji paklausė, ką aš turiu omeny ir aš atsakiau, kad „krikščioniška“ verslo sistema pristato dalykus taip, kad kai tik atslūgsta dėmesys vienai populiariai temai, iškyla kita, ir taip Kristaus kūno dėmesys juda zigzagais nuo vienos „topinės“ knygos, mokymo, įvykio ar filmo prie kito niekada nesibaigiančiame parade. Kai kurie iš tokių judėjimų turi prie jų prisirišusią dvasią, kai kurie yra sukurti. Didelė dalis Kristaus kūno blaškosi nuo vieno „hito“ prie kito taip, kaip Krisas važinėja zigzagais gyvenvietėje.

Tokio elgesio nėra nei Naujajame Testamente nei jo rašytojų mokymuose

Barbara ir aš pažįstame Viešpatį nuo 1970 metų ir mes matėme zigzagais judančius krikščionis visą mūsų gyvenimą. Kai aš buvau paauglys mama davė man dvasinę (bet nekrikščionišką) knygą „Džonatanas Livingstonas Žuvėdra“, o prieš tai, ar po to (nepamenu) ji primygtinai reikalavo, kad perskaityčiau Chuck Colson „Gimęs iš naujo“. Po to sekė Harold Hill „From Goo to You by way of the Zoo“, kuri, pamenu, jog buvo juokinga ir įdomi. Tuomet John Sherrill „Jie kalba kitomis kalbomis“ ir t.t.

Bet užuot vardinus pirmyn nuo 1970-ųjų, pažiūrėkite nuo dabartinių laikų atgaline tvarka. Štai keletas: „Shemitah paslaptis“, prieš tai buvo „Keturi Kraujo mėnuliai“, dar anksčiau „Dangus yra realus“ ir dar anksčiau „Pranašautojas“, „Paliktieji“ serijos... grįžtant dar mes randame „Jabezo maldą“... na ir jūs pagavote mintį. Daugelis jūsų galėtų papildyti šį sąrašą, nes taip pat esate matę tokių pavyzdžių.

Buvo ne tik knygos ir filmai, bet taipogi „išsiliejimai“ (angl. outpourings) ir su jais susiję mokymai bei pamoklininkai, kurie ėjo su jais, arba bent laikinai buvo tos kultūros dalimi. Buvo laikas angelų vardų/įvardinimo, ėjimo į dangų savo noru, atviro dangaus, asmeninių pranašysčių, auksinių dulkių, plunksnų, mokymo apie demonus / išlaisvinimo, vidinio išgydymo, titulų prie vardų: „apašalai“, „vyskupai“, „pranašai“, mokėjimo už asmenines pranašystes, „ką kalbėsi, tą turėsi“, praturtek greitai, 100-iopas atlygis ir t.t....

Viešpats sako - sutelk savo DĖMĖSĮ!

Praeitą savaitę aš dalinausi, kaip Viešpats 3 kartus šiais metais aplankymų metu man asmeniškai ir dar kartą tarnavimo metu, pasakė, kad dabar Kristaus kūnui laikas žinoti, kam mes priklausome. Tai reiškia, kad dabar yra laikas Dvasioje sutelkti dėmesį, susiaurinti savo laiko ir pinigų investicijas į svarbius dalykus. Žmonės, su kuriais mes bendraujame reikia, kad būtų tame pačiame dvasiniame lygmenyje ir mes turime nustoti judėti zigzagais po daugelį krikščioniškų antraščių, kurios nori pritraukti mūsų dėmesį.

Man patinka būti Viešpaties buvime. Bet aš niekada nesivaikiau Jo buvimo ir nejučiau, kad man to reikėtų. Jis gyvena manyje, ko dar aš galiu prašyti? Jo išsiliejimas visų pirma yra manyje, tad kodėl aš turėčiau vaikytis naują krikščionišką superžvaigždę? Bet Kristaus kūne yra srovė, kuri jungiasi prie kiekvieno naujo „išsiliejimo“, kai kurie jų gyvena nuo įvykio iki įvykio, kurie yra jų dvasinės aukštumos tik tam, kad grįžtų prie realaus gyvenimo, kuris yra jų dvasinės žemumos.

Ir man patinka geros mįslės/paslaptys – nesupraskite manęs neteisingai. Man patinka, kad Žodyje yra daug simbolių ir ženklų, kurie kalba apie dvasines paslaptis. Bet Kristaus kūne yra srovė, kuri sutelkia visą savo dėmesį, kad surastų pasaulinių įvykių atitikmenis Rašte tam, kad galėtų atspėti ateitį, ieškodami rakto atrakinančio paėmimo, III Pasaulinio karo ar invazijos į Izraelį datą.

„Mes juk neviešpataujame jūsų tikėjimui, bet esame jūsų džiaugsmo talkininkai, nes (savo) tikėjimu jūs stovite...“ 1 (2 Kor 1:24) www.namu-baznycia.lt, namu.baznycia@gmail.com

Baimės dvasia – tai svarbu!

Greičiausiai didžiausias dalykas, kuris pritraukia Kristaus kūno dėmesį šiuo metu nėra konkreti knyga, įvykis, mokymas ar filmas. Tai baimės dvasia. Iš tikrųjų baimės dvasia yra tai, kas motyvuoja daugelį žmonių, kurie skiria daug proto ir dvasios energijos visiems šitiems dalykams. Apsigaubę dvasingumu, iš tiesų jie bėga paskui šiuos dalykus, nes bijo ateities.

Jie bijo, kad jų gyvenimas pasikeis. Jie bijo, kad nebus pinigų. Jie bijo, kad bus palikti paėmimo metu suspaudimų laikotarpiui, arba persekiojimui, arba sunkumų. Tačiau jie iš tikrųjų bijo, nes nepažįsta pakankamai gerai Viešpaties, kad būtų Jo artume, kur nėra baimės, tik meilė, ramybė ir užtikrintumas. Jie kovoja su baimės dvasia ir rūpinasi ateitimi bėgiodami paskui populiarius mokymus užuot pasilikus su Tuo, Kuris gyvena jų viduje.

Saugokitės baimės dvasios, kuri yra prisirišusi prie krikščioniškų mokymų, knygų ir „išsiliejimų/įvykių“.

Vaikų charakteristikos

„Mums neskirta/mes neturime likti **vaikais**, siūbuojamais bei nešiojamais bet kokio mokymo vėjo ir žmonių, kurie yra ekspertai sumaniai pateikti melus ir apgaulės. Mums skirta/mes turime tvirtai laikytis tiesos meilėje ir augti visame kame į Jį, kuris yra galva – Kristus. Nes nuo galvos visas kūnas, kaip darni struktūra sujungta raiščiais, kuriais yra aprūpinta, auga dėka teisingo atskirų dalių funkcionavimo iki pilnos brandos meilėje“. (Efeziečiams 4:14-16, JB Philips vertimas).

Daugelyje vertimų žodis „vaikai“ (gr. nepios) verčiamas į „kūdikiai“. Tikslusnis pažodinis vertimas „siūbuojamais bei nešiojamais bet kokio mokymo vėjo“ būtų „blaškomi bangų ir įsukami į sukurius visokių šviežių mokymų vėjų“.

Žodis išverstas kaip „ekspertai sumaniai pateikti“, yra graikiškas žodis „cubos“, angl. cube, kuris reiškia kauliuko metimą žaidime, bandant suklaidinti ir manipuliuoti tais, kurie žaidžia. Likusi frazės dalis graikiškai skamba kaip „panourgia“ ir išvertus pažodžiui reiškia vyrus, kurie „viskam pasiruošę“.

Tai reiškia, kad mes, kaip Kristaus kūnas, neturime likti kūdikiais ar mažais vaikais bėgiojančias nuo vieno gudraus pristatymo prie kito, nes iš tiesų tai po krikščionišku dvasingumu paslėpta apgaulė. Tai daro mūsų dvasinį gyvenimą panašų į plūduriavimą ant bangų audros metu.

Mes turime augti meilėje Kristuje, susitelkę į mūsų vienintelį tikslą: būti tokiais kaip Jis. Nusimesti kiekvieną dėmesį blaškantį dalyką, kuris nukreipia nuo to vienintelio tikslo. Suauk Kristaus kūne, liaukis būti blaškomas manipuliatorių. Būk sutelkęs dėmesį tik į Kristų ir mokėk kainą tam, kad išmoktum patekti į Jo buvimą, disciplinos, Jo gyvenimo būdo – visų žmonių Tarno su nusižeminusia ir romia širdimi – mes turime būti tokie kaip Jis!

Ar jūs pažįstate Jį?

Daugelis krikščionių iš tiesų nepažįsta Viešpaties. Jie žino APIE Jį. Jie yra išgyvenę Jo artumą bažnyčios susirinkimuose kartu su kitais. Jie žino kai kuriuos Jo karalystės principus. Tačiau jie arba nepažįsta Jo pakankamai gerai, kad nebijotų (kartais netgi tie, kurie pažįsta Jį dešimtmečiais) arba jie niekada neišmoko disciplinuoti ir kontroliuoti savo minčių bei emocijų, kad paimtų jas nelaisvėn į Jo artumą savo dvasioje.

Todėl jie juda zigzagais savo dvasiname dėmesyje, kaip Krisas važinėdamas zigzagais gyvenvietėje. Kaip Viešpats man ir pasakė 2001 metų vasario mėnesį aplankymo metu: „Matyk tai, ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno į kitą susirinkimą, ieškodami reginių, galvodami kad TAI yra antgamtiška, kol tuo tarpu jie nepastebi antgamtinio darbo savo tarpe, netgi savo širdyje, nes pats mokinytės procesas YRA antgamtiškas“.

Ši serija yra pranašiško pobūdžio ir ji yra apie tai, ką Jis sako apie augimą, vietoj bėgiojimo šen bei ten. Ji yra apie tai, kaip užaugti ir iš tiesų pažinti Jį. Daugiau kitą savaitę, iki tada, būkite palaiminti!

John Fenn

www.SupernaturalHouseChurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com

Dėmesio sutelkimas ir Jėzus. 2 dalis

John Fenn, 2014 m. spalio mėn. 25 d., www.SupernaturalHouseChurch.org

Sveiki,

Praregėjimas prasidėjo prieš kelis mėnesius, kai viena ponija, kuri metų metais kiekvieną mėnesį kirpo man plaukus, paklausė žiūrėdama man tiesiai į veidą: „Ar norėtumėte, kad išpešiočiau jums antakius?“

Jos klausimas buvo lyg griaustinio trenksmas. Aš nežinojau, ar įsiskaudinti, ar susitaikyti su tuo staigiu suvokimu, kad mano kūnas sensta. Niekas niekada neklausė, ar galima išpešioti mano antakius. Netgi Barbara. Galbūt ir galima išpešti kelis plaukus iš nosies, ar ausų, nes visgi nuo to laiko, kai man buvo 16 jau praėjo 40 metų.

Kaip toli aš jau nužingsniau brandos keliu! Kai Barbara ir aš pradėjome susitikinėti, ji paklausė, ar aš manau, kad iki to laiko kai susituoksime, aš turėsiu žandeną ir gal kokius 3 plaukus ant krūtinės... Aš turėjau ne tik žandeną, bet mišką ant savo krūtinės, ir „lapai“ atėjus laikui pradėjo žilti.

Blogiausia buvo tai, jog aš net nežinojau, kad juos reikia išpešioti!

Ir tai panašu į Kristaus kūną, kaip???

Įrodymas, kad mes esame amžini yra tai, kad mes savo viduje jaučiamės taip, lyg būtume paaugliai. Mūsų kūnas keičiasi, bet viduje mes jaučiamės taip pat, o tai įrodo, kad mums nereikia šitų kūnų gyventi amžinai, jie tik sukelia problemą pakeliui į tikslą. Kai aš pasižiūriu į veidrodį, jaučiuosi taip, lyg žiūrėčiau į 17-metį, koku aš visada ir buvau, bet atspindys pasikeitė per tuos daugybę prabėgusių metų. Amžinybėje mes gyvename amžinai, bet mes nusprendžiame, kiek būsime subrendę, kai įžengsime į sekantį gyvenimą.

Kūdikiai susitelkia į save ir yra lengvai nukreipiami. Jeigu jie yra nervingi, mes tabaluojame jiems prieš nosį blizgančius ir skambančius automobilio raktelius, ir tai sulauko jų dėmesį kelioms minutėms. Bet tai tampa neveiksminga, ir mažiausiai vienas iš tėvų jau purto visą raktų ryšulį prieš jų nosį, saikindamas, kad jie elgtųsi atsargiai. O kai tai atsibosta ir niekas kitas neveikia, tada įgrūda į jų burną „soskę“. (mano karta taip vadino čiulptuką)

Praeitą savaitę aš dalinausi iš Efeziečiams 4:14. Dvasinės vaikystės charakteristikos – tai bėgiojimas ten ir šen prie naujausių „mokymo vėjų“. Aš palyginau kūdikystę su dvasiniu augimu. Daugelis krikščionių, siekia jiems tam sezonui tinkančių dvasinių raktų, ir tada, kai jie galiausiai gauna tuos raktus ir viską išbando, jie ir vėl palinksta prie kažko, kas juos kuriam laikui nuramina.

Liūdna, bet Viešpats tampa jų tarnu, ir turi parūpinti dar kažką jiems, kas patrauktų jų dėmesį tol, kol jie pasieks subrendimą, tada Jis galės padėti jiems augti.

Kūdikiai visada užauga ir tampa vaikais, ir neišvengiamai tampa paaugliais, o po to suaugusiais. Ne taip būna su dvasiniu augimu. Mes nusprendžiame augti, tai nėra savaiminis procesas, ir mes turime susitvarkyti su pokyčiais, kai jie pasirodo. Mūsų apsisprendimas lemia tuos pokyčius. Mes nusprendžiame augti. Mes pasirenkame daryti teisingus sprendimus. Mes pasirenkame būti tokie kaip Kristus, arba ne.

Jei asmuo nusprendžia, kad tai, ko prašo iš Jo Jėzus yra per sunku: pavyzdžiui, atleisti asmeniui, arba susilaikyti ir neskleisti apkalbų, arba liautis teršti save šiuo pasauliu, ir taip toliau – jei visa tai yra tiesiog per sunku, tada Jėzus darys tai, ką gali, kad sutiktų juos ten, kur jie yra, bet Jis bus apribotas tame, ką Jis gali padaryti dėl jų.

Dėmesio sutelkimas...

Aplankymų metu, kurie įvyko per pastaruosius metus, Viešpats sakė, kad nori mane mokyti apie tai, kaip Jis moko žmones. Aš buvau jaunas pastorius ir ieškojau Tėvo, kad įgyčiau išminties. Draugas pastorius papasakojo man, kad jis ne visada konsultuoja savo kongregacijos narius. Jis pasakė, kad išklauso juos, parodo jiems Žodį ir sako ateiti pas jį vėl po to, kai jie paklus Žodžiui. Jis sakė, kad retai kada jie vėl ateidavo.

Bet kitas pastorius praleisdavo valandų valandas su žmonėmis, tikindamas mane, kad buvo išsekęs, nes žmonės labiau norėjo pasiguosti, išsiverkti ant kieno nors peties, arba teisino savo atvejį praeitimi, užuot norėję rimtų atsakymų į savo klausimus.

Vieną dieną, kai aš garbinau, Viešpats atėjo ir pasakė man, kad nori mokyti mane apie tai, kaip Jis moko žmones, ir tai atsakė į daugelį mano užduotų klausimų, ko aš klausiau Tėvą. Visas mokymas tęsėsi apie 30 minučių, kuomet Jis kalbėjo apie dvasinį augimą, bet čia yra keletas pagrindinių dalių.

Jis pradėjo pasakodamas man apie įvykius iš Jono evangelijos 3 ir 4 skyriaus

„Ar prisimeni, kuomet Jonas krikštijo žmones ir fariziejai išgirdo, kad Aš krikštiju dar daugiau nei jis? Kai Aš sužinojau, kad fariziejai išgirdo apie mane, Aš pasitraukiau iš Judėjos ir nuvykau į Samariją, kuri buvo man pakeliui į Galilėją. Ar tu žinai, kodėl Aš tai padariau?“

Aš pasakiau: „Tekstas sako, kad tau reikėjo eiti per Samariją į Galilėją, bet kodėl būtent pasirinkai šitą maršrutą?“ Jis atsakė: „Kadangi Aš žinojau, kad jie (fariziejai) neseks Manęs į Samariją. Aš pasinaudojau jų prietarais kaip filtru, nes jeigu jų širdys iš tiesų būtų atgailavę, jiems tai nebūtų problema sekti mane į Samariją. Bet jie atsisakė paklusti Jono atgailos krikštui ir norėjo praleidę atgailą būti pakrikštyti Mano krikštu, o Aš negalėjau to leisti, taigi Aš pasitraukiau. Išmok štai ką: „Aš neleisiu žmonėms augti į gilesnius dalykus, kol jie pirmiausiai neaugs tame, kas yra prieš juos.“

„Aš dažnai iškeliu žmogaus širdies paslaptis prieš juos, kad jie galėtų su tuo susitvarkyti, ir kaip su filtru Samarijoje, jie negali sekti Manimi į gilesnius dalykus, kol jie nesusidorojo su tuo, ko Aš jų prašau tiesiog dabar. Taip kaip fariziejai turėjo priimti Jono atgailos krikštą prieš ateidami pas Mane. Ir kaip daugelis jų, ne kiekvienas nusprendžia augti Manyje susitvarkydamas su savo širdimi.“

Jis smulkiai viską išdėstė, o tada pasakė: „Pavyzdžiui. Dažnai Aš kalbu asmeniui apie kažką, kas turi būti tik tarp mūsų. Ką tu pavadintum „pagalvių kalba“, kas neturi išeiti už miegamojo sienų. Aš pasakau jam kažką, kas noriu, kad liktų tarp mūsų. Bet jie paskambina draugui ir pasako jam, ką Aš sakiau, o galbūt tai padaro priešpiečių metu, pasako tai, ką Aš laikiau intymiu ir norėjau, kad liktų tik tarp mūsų. Taip jie demonstruoja, kad jie nėra verti tokio lygio intymumo, ir aš nustoju jiems kalbėti (tuo būdu) kurį laiką... duodamas jiems galimybę ieškoti kodėl dvasia nuliūdo, kai jie tuo pasidalino, tai sukelia sumaištį jiems, nes jie žino, kad tai atėjo iš Manęs, nors jie nežino, kodėl jų dvasia nuliūdo. Štai kodėl.“

„Ir jie stebisi tuo metu, kodėl Aš intymiai jiems nekalbu, nors Aš, žinoma, kalbu jiems apie kitus dalykus. Bet tik nedaugelis to ieško, ir tai rodo, kiek jie vertina Mane ir intymumą su Manimi, arba to jiems trūksta. Prisimink, Aš pasakiau, kad tai, kiek tu vertini tai, ką girdi, apsprendžia tai, kiek tau atseikėjama*. Jei asmuo nevertina to, ką mes turime kartu, bet nuvertina tai pasidalindamas su kitais, tai parodo Man kaip pigiai jie įvertina Mane ir laiką su Manimi.“ (Tuo metu ašaros pripildė Jo akis atspindėdamos tą stiprų jausmą, su kuriuo Jis kalbėjo.) *Morkaus 4:24-25

Aš buvau apstulbęs. Iki tada niekada nemaniau iš tikrųjų, kad Jis toks pats vakar, šiandien ir visada. Kad Jis naudoja sunkius palyginimus ir iškelia mums patiems mūsų širdžių prietarus, versdamas mus pasukti atgal ir arti seną dirvą, kai mes neišmokstame pirmą kartą. Dažnai ne velnias iškelia mūsų problemas, kai mes manome, kad priešas mus vargina, kartais tai būna Viešpats, kuris bando mums padėti susitvarkyti su mūsų širdimi ir eiti pas Jį, ir Jis neves mūsų tolyn, kol mes neišmoksime pamokos. Aš sėdėjau be žado.

Jis tik ką atvėrė savo širdį man ir pademonstravo emocijas, kurios mane visiškai suglumino. Aš nesitikėjau, kad Jis toks... žmogiškas. Faktas, kad Jis galėtų kalbėti intymius dalykus tarp manęs ir Jo, ir daryti tai su kiekvienu iš mūsų Kristaus Kūne taip pat, ir būti toks nusivylęs, kai mes pasidaliname tuo, kas turėjo likti tarp Jo ir mūsų, IR žinojimas, kad tai vyksta visada... buvo stulbinantis.

Rodos kelias minutes tarp mūsų tvyrojo tylą, kai aš žiūrėjau tik į Jį, o Jis į mane. Dalis manęs norėjo Jį apkabinti, kita dalis – pulti Jam po kojomis ir atgailauti. Netgi šiandien, kai aš pasakoju apie šį aplankymą, kurio aš niekada niekur nepasakojau, turiu nutylėti daugelį detalių (ir nesielgsiu kitaip, taigi neklauskite) ir netgi dabar kuomet kalbu tik dalį visko, svoris vis dar ant manęs.

Jis mus labai myli ir šitie yra santykiai ilgalaikiai. Efeziečiams 2:7 sako, jog Tėvas panaudos ateinančius amžius, kad parodytų mums Savo meilę. Ar ne laikas labiau susitelkti į Jį? Daugiau apie tą aplankymą kitą savaitę. Būkit palaiminti

John Fenn

www.SupernaturalHouseChurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com

Dėmesio sutelkimas ir Jėzus. 3 dalis

John Fenn, 2014 m. lapkričio mėn. 1 d., www.SupernaturalHouseChurch.org

Sveiki,

Kai vienas iš mūsų sūnų rodė savo būsimai žmonai mūsų šeimos nuotraukų albumą, jis stabtelėjo prie nuotraukos, kurioje 19-etė mergina su raudonu bikini buvo įsibridusi iki kelių į vandenį Majamio paplūdimyje. „Ji karšta! Kas ji? Ir kodėl ji jūsų šeimos nuotraukų albume?“ – paklausė jis.

Barbara, kuri žiūrėjo per petį aiškindama nuotraukas, kai jos pasirodydavo puslapiuose, paklausė: „...Tu neatpažįsti jos, sūnau?“ Sūnus: „Ne, kas ji?“ Barbara: „Tai tavo mama, sūnau! Tai aš.“

Jis įsiterpė: „Och..jach! Aš jaučiuosi susiteršęs! (judesiais stengėsi nusivalyti liežuvį ir akis), aš ką tik pavadinau savo mamą karšta! Och... aij ...“ O visi pratrūko juoku. Ir tada iš nekaltos širdies, o taip gali nutikti tik jaunam žmogui, kuris neturi mirties baimės, išsprūdo žodžiai. Jis paklausė savo mamą: „Kas nutiko!?“

Jo būsima žmona ir Barbara atsiduso, susilaikė nuo pagundos jį įskaudinti, ir Barbara greitai atsakė: „3 sūnūs! Štai kas nutiko, sūnau! 3 sūnūs!“

Daugiau apie aplankymą!

Savo viduje mes jaučiamės taip pat, bet mūsų dvasią apgaubiantis kūnas pasikeitė, kaip mūsų sūnus tą dieną suprato. Kūnas keičiasi pagal gamtos dėsnius, nes yra iš žemės. Mūsų iš dangaus gimusiai dvasiai, kad ji augtų Kristuje, reikia susitelkimo ir pasišventimo. Mes gimėme iš naujo kaip naujagimiai, ir kaip sakė Petras, mes turime trokšti Žodžio pieno, kad galėtume augti. Mes patys apsprendžiame savo augimą (1 Petro 2:2)

Aš pabaigiau praeitą savaitę kalbėdamas apie tai, kaip Viešpats pasakė, kad Jis dalinasi intymiais dalykais su mumis, ir kai mes pasakome juos kam nors, tai nuliūdina mūsų dvasią, ir mes stebimės kodėl. Negalvokime, kad visada tai gilios širdies paslaptys, nes karalystė veikia apreiškimu iš Tėvo, taigi netgi širdžiai atskleistas paprastas dalykas, kuris turėjo likti širdyje, bet buvo paviešintas, nuliūdins Šventąją Dvasią, o po to ir mūsų dvasią.

Pavyzdžiui, kartą, kai aš ieškojau darbo, pamačiau skelbimą laikraštyje ir iš karto supratau, kad turiu tą darbą. Mes ką tik persikėlėme iš Kolorado į Tulsą ir aš ketinau būti čia pastoriumi ir tarnautoju komandoje surinkime Tulsoje, bet man reikėjo darbo iki to laiko. Aš pamačiau skelbimą ir iš karto žinojau, kad turiu darbą.

Prieš pokalbį su darbdaviu, aš pasakiau kažkam apie tai, ir kad žinau turintis darbą. Tuomet mano dvasia nuliūdo, tai įskaudino mano dvasią ir protą, ir aš tai iš karto pastebėjau. Aš vis tiek gavau darbą, bet Viešpats norėjo, kad tai būtų privatus patvirtinimas apie tai, kad Jis davė man darbą. Kai aš sulaužiau Jo ketinimą, mano dvasia nuliūdo.

Karalystė statoma ant apreiškimo iš Tėvo – pradėdant nuo apreiškimo, kad Jėzus yra Kristus, ir po to visi kiti plaukia iš to apreiškimo. Ir turėkite galvoje štai ką – kiekvienas apreiškimas iš Tėvo brandina mus mūsų dvasioje, jeigu mes tai leidžiame, augindamas mus, kai mes atsakome į kiekvieną jų taikydami juos mūsų gyvenime.

Eilutė po eilutės, pamokymas po pamokymo, čia šiek tiek ir ten šiek tiek, taip žmonės dažnai cituoja Izaijo 28:9-13 kaip būdą, kuriuo Viešpats mus moko. Paulius aiškina apie kalbas ir kaip būti vadovaujama apreiškimo iš mūsų dvasios. 1 Korintiečiams 14:20-25 Paulius moko apie tai, kaip asmeninė malda kalbomis veda į asmeninį apreiškimą, bet pranašystė yra išviešinti širdies paslaptis (platesnis kontekstas yra 14:14-25)

Kai Viešpats mus moko „eilutė po eilutės“, „pamokymas po pamokymo“ ir čia šiek tiek ir ten šiek tiek, tai pirmiausia apie asmeninį apreiškimą mūsų širdyje, vienas apreiškimas statomas ant kito. Kai mes atsakome ir pritaikome kiekvieną apreiškimą, mūsų mintys pasikeičia ir pasikeičia gyvenimo stilius, ir ateina daugiau apreiškimų. Kaip sakė Jėzus: „Vertink, ką girdi, nes tas vertinimas apsprendžia tai, kiek tau bus vėl atseikėta, o tam, kas turi daugiau, bus duota dar daugiau. O jei tu ignoruoji tai ką girdi, tai bus atimta iš tavęs. Morkaus 4:24-25

Tame aplankyme buvo dar daugiau: Viešpats paaiškino man įvykius vykstančius Jono 6 skyriuje

Mato 14, Morkaus 6, ir Jono 6 skyriuose, kur aprašyta, kaip Jėzus vaikščiojo vandeniui pamaitinęs 5.000 vyrų minią bei dar moteris ir vaikus. Matas aprašo Petro vaikščiojimą vandeniui, Morkus aprašo, kad Jėzus būtų turėjęs eiti pas juos vandeniui jei jie ir nebūtų šaukę iš baimės, ir Jonas rašo, kad Jam sugrįžus į valtį... valtis tučtuojau atsirado ant kranto, ten kur jie ėjo.“ (21 eil.) Pagal žodžių tvarką, Jėzus, dvylika ir valtis buvo tučtuojau perkelti maždaug pusę kelio per Galilėjos ežerą į tolimą krantą.

Daugelis iš minios, kurią Jėzus pamaitino, matė Jį išsiuntus mokinius valtyje ir matė Jį einantį ant kalno melstis. Jono 6:22-25 aprašo, kad kitą rytą žmonės, kurie vėliau pateko į valtis ir perplaukė ežerą, ir tie, kurie ėjo aplink ežerą iki tos vietos, kur atvyko mokiniai su valtimi, buvo nustebę radę Jėzų ten ir klausė Jo, kaip Jis ten pateko.

26 eilutė sako, kad užuot atsakęs į jų klausimą, Jis pasakė tai, kas atskleidė jų širdžių motyvus: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jūs ieškote manęs ne todėl, kad matėte ženklų, bet kad prisivalgėte duonos lig soties.“ Iš tiesų, tai buvo tie patys žmonės iš 15 eilutės, kurie po to, kai buvo stebuklingai pamaitinti, norėjo Jį per prievartą padaryti karaliumi. Ar galite įsivaizduoti, kas galėjo įvykti, jeigu Jis būtų pasakęs jiems, kad vaikščiojo vandeniui.

Jėzus yra toks pats šiandien, kaip Jis buvo tada, ir aplankymo metu Jis pasidalino tuo, kaip situacijose tokiose kaip ši. Jis atskleidžia jiems patiems jų tikruosius motyvus, ir tada stebi, ką jie darys.

Moderni Jono 6 skyriaus versija

Asmuo mūsų surinkime nuolatos perviršydavo savo banko sąskaitą, nes jai patiko pirkti, svečiuotis pas draugus ir būti tokia kaip jie, neatsilikti, kai jie kažką įsigydavo. Ji prašydavo susitarti su manimi maldoje dėl malonės banke, kad neužskaitytų perviršijimo mokesčių. Kai aš pasiūliau jai susilaikyti nuo pirkimo ir gyventi kiek leidžia biudžetas, ji atsakė, kad jai labai patinka pirkti.

Kai kurios maldos buvo dėl malonės banke. Kitos: „Viešpatie, duok man daugiau pinigų.“ Ji netgi atėjo į maldą trečiadienio vakarą prašydama Dievą duoti jos vyrui viršvalandžių, kad „palaimintų“ jų finansus. Tiksliau tai ji meldėsi, kad vyras gautų daugiau darbo ir, kad galėtų patenkinti jos aistrą pirkti.

Su kiekvienu pirkiniumi, kai pardavėjas buvo priverstas priimti tik grynais iš jos, su kiekvienu banko nuskaitymu, su kiekvienu ginču, kurį ji turėjo su savo vyru dėl pinigų, Viešpats atskleisdavo jai tikrus motyvus apie jos aistrą ir kitus dalykus, bet ji nenorėjo su tuo susitvarkyti. Užuot susitelkus į savo aistrą ir išdidumą, ji norėjo didesnio biudžeto ir meldėsi dėl to užuot tyrinėjus savo širdį.

Ji žiūrėjo į kiekvieną banko nuskaitymą kaip į velnio ataką jos finansams, ir žiūrėjo į Viešpatį kaip į priešą, kurį ji bandė įtikinti duoti jai daugiau pinigų. Ji niekada nepakeitė savo nusistatymo, prašydama Viešpaties, kad leistų jai pajauti tai, ką ji pati pasėjo, kad ji galėtų susidoroti su savo aistra.

Į ką tu nukreipi savo dėmesį?

Jono 6 skyriuje kai Jėzus atskleidė žmonių motyvus sakydamas, kad jie sekė Jį dėl to, ką Jis dėl jų gali padaryti, Jis pradėjo palyginimu, kurį buvo sunkiau suprasti negu kitus. Jis pasakė man, kadangi jie nesusitvarkė su savo motyvais tiesiogiai, Jis panaudojo kitą būdą atidengti jų tikslą ir motyvus. Jis pasakė jiems, kad jie turės valgyti Jo kūną ir gerti Jo kraują, nes Jis yra tikroji mana.

Jono 6:66-68 parodo, kad daugelis, kurie sekė Jėzų po šio pareiškimo liovėsi Jį sekti, jų tikslas ir motyvai buvo atidengti, ir jie nutarė pasitraukti nuo sunkumų, pasitraukti nuo augimo. Daugelis pasiliko su Jėzumi, nes jie sekė Jėzų su tyra širdimi ir be savanaudiškų motyvų, netar naudami Jam dėl to, ką Jis dėl jų gali padaryti. Kai Jėzus paklausė jų, ar jie taip pat pasitrauks, Petras atsakė: „Pas ką mes eisime? Tu turi amžinojo gyvenimo žodžius ir mes žinome, ir esame tuo tikri, kad Tu esi Dievo Sūnus!“

Petras nesuprato, kas vyksta, bet jis pasirinko augti tikėjime, neleisdamas, kad sumaištis atitrauktų jį nuo tikslo, nuo sekimo Jėzumi. Prisiminkite, naktį prieš tuos įvykius, Petras ėjo vandeniui, bet pradėjo skęsti, kai nukreipė savo žvilgsnį į bangas ir vėją. O tą kartą jis neleido niekam nukreipti jo žvilgsnio nuo Jėzaus. Bet aš jau išseikvojau formato limitą –daugiau kitą savaitę. Būkit palaiminti!

John Fenn

www.SupernaturalHouseChurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com

Dėmesio sutelkimas ir Jėzus. 4 dalis

John Fenn, 2014 m. lapkričio mėn. 8 d., www.SupernaturalHouseChurch.org

Sveiki,

Daugelis, kurie skaito mano „Savaitės mintis“ žino, kad mūsų vyriausias sūnus Krisas yra neįgalus. Jis gimė, kai buvo padarytas Cezario pjūvis. Dėl gimdymo komplikacijų bambos virkštelė apsvyriojo apie kaklą ir jį užveržė. Dėl to nors gruodžio 25 dieną jam sueis 35, protiškai jis yra apie 4 metų amžiaus.

Krisas yra labai aktyvus, šnekus, ir turi labai juokingą humoro jausmą. Bet dėl smegenų traumos jis labai greitai keičia savo nuotaikas, nesvarbu kokia priežastis ar pasikeitimas dienvakare. Jis greitai susijaudina dėl garsaus triukšmo ir pratrūksta staigiu pykčiu, jei kas nors iš tų dviejų dalykų atsitinka.

Dėmesio nukreipimas

Todėl mes greitai išsiugdėme tam tikrus įgūdžius, kad nukreiptume Kriso dėmesį. Jei mes planuojame išvykti automobiliu tvarkyti reikalų, ir staiga planai pasikeičia, jis gali labai supykti ir klykti, ar netgi suduoti daiktui ar žmogui. Tačiau jeigu mes galime staiga paduoti naują žaisliuką ar kažką, kas jį sudomintų, pvz.: pasižiūrėti į pravažiuojantį traukinį – pyktis greitai užgesta, kaip degtukas. Tai nutinka, kai jo dėmesys nukreipiamas.

Aplankymas, apie kurį aš dalinausi, ir 3 pavyzdžiai iš Rašto, kaip Viešpats mokydavo žmones, yra daugiausia apie tai, kaip Jis nukreipia mūsų dėmesį nuo savanaudiškų motyvų ir nukrypimų bei ištyrina mūsų dėmesio sutelkimą ir meilę.

Paskutinis pavyzdys aplankyme

Pirmasis pavyzdys, kurį Jėzus naudojo, buvo iš Jono 3 skyriaus, kaip Jis specialiai ėjo per Samariją ten, kur fariziejai negalėjo Jo sekti tam, kad nukreiptų jų dėmesį atgal į Jono Krikštytojo atgailos tarnavimą. Jo tikslas buvo neleisti jiems eiti paskui, kol jie nepriėmė Jono atgailos krikšto.

Antras pavyzdys, kuriuo aš pasidalinau, yra apie tai, kaip Jis mokė iš Jono 6 skyriaus, kur daugelis tų, kuriuos Jėzus stebuklingai pamaitino, norėjo per prievartą Jį paskelbti karaliumi, ir buvo demaskuoti, kad sekė Jėzumi ne dėl stebuklo, įrodančio, kas Jis yra, bet dėl to, ką Jis gali dėl jų padaryti. Kad atidengtų savanaudiškus motyvus ir parodytų jiems jų pačių širdis, Jis pasakė sunkiai suprantamą palyginimą, kad jie turės valgyti Jo kūną ir gerti Jo kraują, nes Jis yra tikroji mana iš dangaus.

Šiandien aš pasidalinsiu 3 pavyzdžiu aplankyme, kuris yra apie jauno turtingo žmogaus nukreipimą pokalbyje su Viešpačiu, iš Mato 19:16-22

Aplankymo metu...

Kai jaunas turtingas valdytojas atėjo pas Jėzų, jis paklausė: „Gerasis mokytojau, ką aš turiu daryti, kad turėčiau amžinąjį gyvenimą?“ Jeigu tai būtų tu arba aš, mes tiesiog pasakytume tam žmogui, kad jis tikėtų Jėzumi. Mums nerūpėtų, kodėl jis seka Jėzumi, mes pasakytume, kad kažkas išsigelbėjo, nes pasimeldė kartu su mumis.

Bet Jėzus atsakė: „Kodėl vadini mane geru? Vienas Dievas yra geras“. Jėzus klausė to žmogaus: „Vadindamas mane geru, ir žinodamas, kad nei vienas nėra geras tik Dievas, ar tu vadini mane Dievu?“

Tai buvo svarbus klausimas, kurio Jėzus jį tiesiai paklausė, bet vyras nukreipė klausimą. Mes perskaitome šitas 7 eilutes per kelias sekundes nesuvokdami, kad tai buvo tikras pokalbis su pauzėmis sakinio gale ir su intarpu susimąstymui prieš atsakymą.

Kai jis neatsakė, Viešpačiui tiesiai, Viešpats bandė kitu būdu atidengti jo širdį, ir sekančiose 3 eilutėse jaunas vyras paaiškino, koks jis buvo tobulas, teiginiu apibūdinančiu veiklos rezultatais paremtą tikėjimą, nesuvokdamas, kad buvo paklaustas Viešpaties. Staiga pokalbis pasikeitė, ir jis buvo priverstas pasižiūrėti į savo širdį: „Jei nori būti tobulas, eik ir parduok viską, ką turi, išdalink turtą vargšams ir tu turėsi lobį danguje, tada ateik ir sek Mane.“

Jeigu jis būtų tikėjęs, kad Jėzus yra Dievas, kaip jis užsiminė pradžioje, nors niekada nesakė tiesiai, jis be abejonės būtų tai padaręs su džiaugsmu, kaip Andriejus, Petras, Jokūbas, Jonas ir Matas tai padarė anksčiau, bet jis – ne. Taigi, jis buvo nukreiptas kita kryptimi, sugrąžinant pokalbį atgal apie žmogaus širdį, ir apie tai, ką jis iš tiesų myli, o ne tai, ką demonstruoja veiklos rezultatais paremtas tikėjimas, bet jo motyvai, kodėl jis visų pirma norėjo Dievo.

Jauno žmogaus susitelkimas pradžioje buvo nukreiptas į jį patį – ką turiu daryti, kad turėčiau amžiną gyvenimą? Aš laikausi visų (šitų) įsakymų nuo jaunystės. Ko man dar trūksta? Tai buvo į save nukreiptas tikėjimas.

Nesmerkdamas jo tiesiogiai dėl pinigų meilės ir iškelimo to virš meilės Dievui, ir neversdamas jo susidurti su tuo, kas iš tiesų yra Jėzus, Viešpats gražino jį atgal, priversdamas padaryti sprendimą, ir privertė jį pamatyti tiesą apie savo paties širdį, tada jis nuėjo liūdnas šalin, vis dar nenorėdamas prarasti turto.

Staiga aš supratau, kodėl anksčiau, kai man taip desperatiškai reikėdavo atsakymo į maldas dėl pinigų, arba sprendimo, dangus dėl to absoliučiai tylėdavo, nors tuo pačiu metu Jis ragino mane padirbėti kai kuriose savo asmenybės srityse neatsakydamas į tai, ką aš maniau esant labai spaudžiančiu poreikiu. Jis bandė nukreipti mano dėmesį į tai, kur Jis tuo metu darbavosi mano širdyje, o aš tuo metu būdavau susitelkęs į savo poreikį, laukdamas atsakymo į malda, mano asmeninį pinigų poreikį, ar tiesiog reikėjo atsakymo.

Mano pasikeitimas

Kai Viešpats pasidalino pasakojimu apie turtingą jauną valdytoją ir kaip Jis nukreipė jo dėmesį atgal į jo širdį, aš negalėjau nutylėti ir paklausiau: „Viešpatie, yra senovinė tradicija, kuri sako, kad turtingasis valdytojas buvo Barnabas, kuris galiausiai pardavė viską ir tapo Tavo pasekėju, kaip matome Apd 4:36-37, ar tai tiesa?“

Jis tylėjo, tik žiūrėjo į mane. Ir aš staiga pažvelgiau į Jo akis; tai buvo lyg žiūrėjimas į veidrodį, bet atspindys, kurį aš mačiau, nebuvo mano fizinis kūnas, bet mano motyvai klausiant šito klausimo. Pirmas dalykas, ką aš pamačiau tai, kad man patinka smulkmenos ir istorija, ir kad aš klausiau, nes buvau smalsus. Tada buvo nuimtas sluoksnis ir atidengti gilesni motyvai, aš klausiau, nes mano dalis norėjo įrodyti kažką pagal pastraipą ir eilutę, kad galėčiau pasakyti žmonėms: „Tai man pasakė Viešpats“. Ir dar vienas sluoksnis po tuo, buvo tariamas mano paties paveikslas, kur aš dalinuosi su grupe žmonių ta nedidele smulkmena, ir ne dėl jų ugdymo, bet kad geriau atrodyčiau jų akyse. Nuodėmė buvo tai, kad aš būčiau pasidalinęs tuo dėl savo naudos, užuot norėjęs padėti žmonėms. Aš pamačiau savo išdidumą ir pasibjaurėjau savimi.

Aš pasakiau: „Atsiprašau, Viešpatie“ ir padariau sprendimą širdyje būti budrus sau ateityje prieš dalinantis dalykais su kitais, jog tai tikrai būtų dėl to, kad noriu padėti, bet ne dėl savo ego. Reikėjo tik sekundės atgailauti ir pakreipti savo širdį.

Ir tada aš suvokiau, kad 3 pavyzdžiai, apie kuriuos Jis ką tik mokė mane, buvo apie tai, kaip nukreipti žmonių dėmesį į jų pačių širdies motyvus, ir būtent tai Jis darė su manimi. Aš ką tik tapau 4 pamokos objektu tame aplankyme, ir nusižeminau taip, kaip niekada anksčiau. Ir viskas be mažiausios užuominos apie pasmerkimą, tik parodant faktus su absoliučia besąlygiška meile.

Aš pamačiau tą dieną Jį, kaip Gyvą Dievo Žodį, kuris teisia ir atidalina mūsų mintis ir širdies intencijas, ir prieš kurio akis visi dalykai yra atidengti ir apnuoginti. (Hebrajams 4:12-13).

Ir staiga Jis nusišypsojo ir pasakė man: „Gerai. Mokymas baigtas, tepasilieka pamoka“. Ir tada Jis pakeitė pokalbio kryptį, kaip draugas, kuris sušvelnina rimto pokalbio nuotaiką prieš pabaigdamas, būtent taip Jis ir padarė. Jis apsisuko, ir kaip paprastai, pasitraukė, be abejonės tam, kad pasirodytų kam nors dar kažkur pasaulyje, palikdamas mane apmąstyti gelmę to, ką Jis ką tik mane išmokė. Ir aš paliksiu jus taip pat, kitą savaitę – nauja tema.

John Fenn

www.SupernaturalHouseChurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com